

55**ZÁKON**

ze dne 19. ledna 2017,

**kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna trestního zákoníku****Čl. I**

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 360/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 259/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 165/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 323/2016 Sb. a zákona č. 455/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 70 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Trest propadnutí věci postihuje i plody a užitky takové věci, které náležejí pachateli.“.

2. V § 98 odst. 1 se za slovo „věci“ vkládají slova „ , zabrání části majetku“.

3. V § 98 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Zabrání části majetku nelze uložit vedle propadnutí téže části majetku.“.

4. V § 101 odst. 1 úvodní části ustanovení se za text „§ 70“ vkládají slova „odst. 2 písm. a)“.

5. V § 101 odstavec 2 zní:

„(2) Soud může uložit zabrání věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin anebo která byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící od-

měnu za trestný čin, pokud hodnota věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná, a pokud taková věc

- a) náleží pachateli, který byl odsouzen za trestný čin, ze kterého věc pochází,
- b) náleží pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit,
- c) náleží pachateli, od jehož potrestání soud upustil,
- d) náleží nepřičetné osobě, která spáchala čin jinak trestný,
- e) náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl nebo která ji jinak nabyla, nebo
- f) je součástí majetku ve svěřenském fondu nebo obdobném zařízení (dále jen „svěřenský fond“) anebo v podílovém fondu.“.

6. V § 101 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Zabrání věci postihuje i plody a užitky věci, které náležejí osobě, jejíž věc se zabírá.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

7. V § 101 odst. 6 se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.

8. Za § 102 se vkládá nový § 102a, který včetně nadpisu zní:

„§ 102a**Zabrání části majetku**

(1) Soud může uložit zabrání části majetku pachateli, který byl uznán vinným úmyslným trestným činem, na který trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyři léta, nebo trestným činem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií (§ 192), neoprávněného pří-

stupu k počítačovému systému a nosiči informací (§ 230), opatření a přechovávání přístupového zařízení a hesla k počítačovému systému a jiných takových dat (§ 231), pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257), pletich při veřejné dražbě (§ 258), nedovoleného pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku podle § 285 odst. 2 až 4, šíření toxikomanie (§ 287), podplacení (§ 332) nebo nepřímého úplatkářství (§ 333), pokud pachatel takovým trestným činem pro sebe nebo pro jiného získal nebo se snažil získat majetkový prospěch a soud má za to, že určitá část jeho majetku je výnosem z trestné činnosti vzhledem k tomu, že hodnota majetku, který pachatel nabyl nebo převedl na jinou osobu nebo do majetku ve svěrenském fondu v době nejdéle 5 let před spácháním takového trestného činu, v době jeho páčání nebo po jeho spáchání, je v hrubém nepoměru k příjmům pachatele nabytým v souladu se zákonem nebo byly zjištěny jiné skutečnosti odůvodňující takový závěr.

(2) Soud může uložit zabrání části majetku ve vztahu k věci, která by jinak mohla být zabráná podle odstavce 1, pokud pachatel takovou věc

- a) převedl na jinou osobu bezplatně nebo za nápadně výhodných podmínek a tato osoba věděla nebo mohla a měla vědět, že na ni takovou věc převedl z toho důvodu, aby se vyhnul jejímu zabrání, nebo že taková věc byla získána v rozporu se zákonem,
- b) převedl na osobu blízkou,
- c) převedl na právnickou osobu, ve které má sám nebo ve spojení s osobami blízkými většinou majetkovou účast, většinový podíl na hlasovacích právech nebo rozhodující vliv na řízení, a takovou věc pachatel bezplatně nebo za nápadně výhodných podmínek užívá,
- d) převedl do majetku ve svěrenském fondu, nebo
- e) nabyl do společného jmění manželů.

(3) Soud při určení části majetku, jejíž zabrání ukládá, stanoví konkrétní věci podléhající zabrání. Pokud byl zjištěn hrubý nepoměr mezi hodnotou majetku a příjmy pachatele nabytými v souladu se zákonem ve sledovaném období, může takto určit jakékoli věci pachatele v hodnotě až do výše zjištěného hrubého nepoměru.

(4) Není-li známo, kde se věci, které by mohly

být zabráný, nacházejí, nebo jejich zabrání není vhodné zejména s ohledem na práva třetích osob, anebo jestliže ten, komu mohla být věc zabráná, ji před rozhodnutím o zabrání zničí, poškodí, zcizí, nebo její zabrání jinak zmaří, může soud uložit zabrání náhradní hodnoty, včetně peněžité částky, až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci. Hodnotu věci, jejíž zabrání mohl soud uložit, soud stanoví na základě odborného vyjádření nebo znaleckého posudku.

(5) Zabrání postihuje i plody a užitky věci, které náležejí osobě, již se taková věc zabírá. Zabrání se nevztahuje na věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb osoby, které se zabírá část majetku, nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je tato osoba podle zákona povinna pečovat.“

9. V § 103 odst. 1 větě druhé se slova „4 a 5“ nahrazují slovy „5 a 6“.

10. V § 104 odst. 1 se za slovo „věc“ vkládají slova „ , zabraná část majetku“.

11. V § 104 odst. 2 se za slova „uložení zabrání věci“ vkládají slova „ , zabrání části majetku“, slova „§ 101 odst. 4“ se nahrazují slovy „§ 101 odst. 5“ a slova „§ 101 odst. 5“ se nahrazují slovy „§ 101 odst. 6“.

12. V § 135 se slova „nebo majitel“ a slovo „ , majitel“ zrušují.

13. V § 227 se slova „svém majetku nebo o majetku právnické osoby, za kterou je oprávněn jednat,“ nahrazují slovem „majetku“.

14. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňuje věta „Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii.“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Pro účely uložení ochranného opatření zabrání části majetku podle § 102a zákona č. 40/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze při stanovení výše hrubého nepoměru mezi hodnotou majetku, který pachatel nabyl nebo převedl na jinou osobu anebo do majetku ve svěrenském fondu nebo v obdobném zařízení, a jeho příjmy nabytými v souladu se zákonem přihlížet pouze k ma-

jetku, který pachatel nabyt nebo převedl na jinou osobu anebo do majetku ve svěřenském fondu nebo v obdobném zařízení ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

Čl. III

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona

č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb. a zákona č. 455/2016 Sb., se mění takto:

1. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který zní:

„§ 7a

(1) K zjištění povahy, rozsahu nebo umístění věci pro účely jejich zajištění, k zjištění majetkových poměrů obviněného nebo pro účely zajištění výkonu trestní sankce může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán vyzvat osobu, jejíž majetek je zjišťován, nebo osobu jí blízkou, aby mu v jím stanovené přiměřené lhůtě zaslala prohlášení o majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován. Vyzvaná osoba má právo odeprít učinění prohlášení o majetku; přitom se použijí obdobně § 92 odst. 1, § 100 a § 158 odst. 8. Ve výzvě je třeba upozornit osobu, která má učinit prohlášení o majetku, na následky nevyhovění této výzvě a poučit ji o jejím právu odeprít učinění prohlášení o majetku.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 se vyzve, aby v prohlášení o majetku uvedla v rozsahu, v jakém jsou jí takové skutečnosti známy, údaje vztahující se k majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován, zejména

- a) plátce odměny z pracovněprávního vztahu nebo vztahu obdobného vztahu pracovněprávnímu anebo jiného příjmu a výši takové odměny nebo jiného příjmu,
- b) u které banky, spořitelního a úvěrního družstva, instituce elektronických peněz, vydavatele elektronických peněz malého rozsahu, platební instituce, poskytovatele platebních služeb malého rozsahu nebo obdobné zahraniční osoby má tato osoba účty, výši pohledávek a čísla účtů nebo jiné jedinečné identifikátory podle zákona o platebním styku,

- c) dlužníky, vůči nimž má tato osoba pohledávky, jejich důvod, výši a lhůtu splatnosti,
- d) přehled věcí ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví této osoby, včetně výše spoluvlastnického podílu a umístění věcí, a
- e) svěřenské fondy nebo obdobná zařízení, která tato osoba zřídila, nebo u kterých je obmyšleným.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán může vyzvat osobu uvedenou v odstavci 1 k učinění nového prohlášení o majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován, pokud má důvodně za to, že došlo ke změně majetkových poměrů osoby, jejíž majetek je zjišťován.

(4) Nezašle-li osoba, která byla vyzvána k učinění prohlášení o majetku, toto prohlášení ve stanovené lhůtě nebo má-li orgán činný v trestním řízení, který ji k učinění prohlášení o majetku vyzval, pochybnosti o pravdivosti nebo úplnosti jí učiněného prohlášení, může ji předvolat k podání výpovědi; ustanovení tohoto zákona upravující podání vysvětlení, výslech obviněného a výslech svědka se použijí přiměřeně.“.

2. V § 8 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, k zjištění povahy, rozsahu nebo umístění věcí pro účely jejich zajištění, k zjištění majetkových poměrů obviněného nebo pro účely zajištění výkonu trestní sankce, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, a údaje z evidence investičních nástrojů a zaknihovaných cenných papírů.“.

3. V § 8 odst. 2 se za větu druhou vkládá věta „V trestním řízení, ve kterém lze uložit ochranné opatření zabránění části majetku, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu žádat od správce daně informace z rozhodnutí o stanovení daně z příjmů pro účely posouzení splnění podmínek pro uložení tohoto ochranného opatření nebo pro účely zajištění jeho výkonu; poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.“.

4. V § 8 odst. 2 větě čtvrté se za slovo „daní“ vkládají slova „pro jiné účely“.

5. V § 8 odst. 3 větě první se za slovo „nástrojů“ vkládají slova „nebo zaknihovaných cenných papírů“ a slova „zvláštního zákona“ se nahrazují slovy „jiných právních předpisů“.

6. V § 8d odst. 2 větě druhé se slova „zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo s omezenou způsobilostí k právním úkonům“ nahrazují slovy „s omezenou svéprávností“.

7. V § 8d odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „nebo opatrovník“.

8. V § 11 odst. 1 se za písmeno e) vkládají nová písmena f) a g), která znějí:

- „f) proti tomu, jehož těžká choroba trvale vylučuje jeho postavení před soud,
- g) proti tomu, jemuž duševní choroba, která nastala až po spáchání činu, trvale znemožňuje chápat smysl trestního stíhání,“.

Dosavadní písmena f) až k) se označují jako písmena h) až m).

9. V § 11 odst. 2 písm. b) bodu 4 se slova „i) nebo j)“ nahrazují slovy „k) nebo l)“.

10. V § 11 odst. 4 se slova „nebo i)“ nahrazují slovy „nebo k)“.

11. V § 30 odst. 1 se za slova „zákonným zástupcům“ vkládá slovo „ , opatrovníkům“.

12. V § 33 odst. 1 větě sedmé se slova „je-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „je-li jeho svéprávnost omezena“.

13. V nadpisu § 34 se slova „**Zákonný zástupce**“ nahrazují slovem „**Opatrovník**“.

14. V § 34 odst. 1 větě první se slova „Zákonný zástupce obviněného, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena“ nahrazují slovy „Opatrovník obviněného, který je omezen ve svéprávnosti“.

15. V § 34 odst. 1 větě druhé, § 37 odst. 1, § 198 odst. 2 a v § 215 odst. 1 se slova „zákonný zástupce“ nahrazují slovem „opatrovník“.

16. V § 34 odstavec 2 zní:

„(2) V případě, že je nebezpečí z prodlení a opatrovník nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 nebo nebyl-li obviněnému ustanoven, ačkoli

jsou dány důvody pro jeho ustanovení, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ustanoví obviněnému k výkonu těchto práv opatrovníka. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy obviněného. Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevylučuje-li to povaha věci, též obviněnému. Proti usnesení o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

17. V § 36 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) je-li jeho svéprávnost omezena,“.

18. V § 36a odst. 1 písmeno a) zní:

„a) je-li jeho svéprávnost omezena,“.

19. V § 37 odst. 1 větě druhé se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“.

20. V § 41 odst. 4 se slova „obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovy „svéprávnost obviněného“.

21. V § 42 odst. 1 se za slovo „věc“ vkládají slova „nebo část majetku“.

22. V § 42 odstavec 3 zní:

„(3) Není-li zúčastněná osoba plně svéprávná nebo je-li omezena ve svéprávnosti, vykonává její práva podle tohoto zákona její zákonný zástupce nebo opatrovník. V případě, že je nebezpečí z prodlení a zákonný zástupce nebo opatrovník nemůže vykonávat práva uvedená ve větě první nebo nebyl-li opatrovník ustanoven, ačkoli jsou dány důvody pro jeho ustanovení, je třeba opatrovníka neprodleně ustanovit. Opatrovníka je třeba neprodleně ustanovit také v případě, že je nebezpečí z prodlení a zúčastněná osoba je právnickou osobou a nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení.“.

23. V § 42 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Opatrovníka ustanovuje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy zúčastněné osoby.

Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevylučuje-li to povaha věci, též zúčastněné osobě. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

24. V § 42 odst. 5 se slova „svěřenského nebo podílového“ nahrazují slovy „ve svěřenském fondu nebo v obdobném zařízení anebo v podílovém“ a za slova „svěřenský správce“ se vkládají slova „ , správce zařízení obdobného svěřenskému fondu“.

25. V § 45 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Není-li poškozený osobou plně svéprávnou nebo je-li omezen ve svéprávnosti, vykonává jeho práva podle tohoto zákona jeho zákonný zástupce nebo opatrovník. V případě, že je nebezpečí z prodlení a zákonný zástupce nebo opatrovník nemůže vykonávat práva uvedená ve větě první nebo nebyl-li opatrovník ustanoven, ačkoli jsou dány důvody pro jeho ustanovení, je třeba opatrovníka neprodleně ustanovit. Opatrovníka je třeba neprodleně ustanovit také v případě, že je nebezpečí z prodlení a poškozený je právnickou osobou a nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení.

(2) Opatrovníka ustanovuje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy poškozeného. Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevylučuje-li to povaha věci, též poškozenému. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

26. V § 47 odst. 3 se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

27. V § 47 odst. 5 se za slova „výkonu rozhodnutí“ vkládají slova „ , veřejné dražby“.

28. V § 47 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „ ; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn nebo je-li s tímto majetkem v exekučním nebo insolvenčním řízení anebo ve veřejné dražbě nakládáno k uspokojení pohledávky státu“.

29. V § 47 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo in-

solvenčního řízení, se přednostně použije majetek nedotčený rozhodnutím o zajištění.“.

30. V § 47 se na konci odstavce 8 doplňuje věta „Při vrácení, vydání a jiném nakládání se zajištěnou věcí, která byla vydána nebo odňata, se postupuje přiměřeně podle ustanovení o vrácení, vydání a jiném nakládání s věcí důležitou pro trestní řízení.“.

31. V § 50 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ ; o tom je třeba je poučit“.

32. V § 50 odst. 2 se slova „je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena“ nahrazují slovy „není plně svéprávná nebo jejíž svéprávnost je omezena“.

33. V § 51b odst. 1 se slova „tlumočník, obviněný, zákonný zástupce obviněného, obhájce, zúčastněná osoba, poškozený, zmocněnec poškozeného, zmocněnec zúčastněné osoby, důvěrník obžalovaného nebo poškozeného, znalec“ nahrazují slovy „obviněný, zúčastněná osoba, poškozený, jejich zákonní zástupci, opatrovníci, zmocněnci a důvěrníci, obhájce, znalec, tlumočník“.

34. V § 65 odst. 1 větě druhé se slova „mají zákonní zástupci“ nahrazují slovy „má zákonný zástupce nebo opatrovník“ a slova „jsou zbaveny způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jejich způsobilost k právním úkonům omezena“ se nahrazují slovy „nejdou plně svéprávné nebo je-li jejich svéprávnost omezena“.

35. V části první se v nadpisu hlavy čtvrté za slovo „VĚCÍ“ doplňují slova „DŮLEŽITÝCH PRO TRESTNÍ ŘÍZENÍ“.

36. V části první hlavě čtvrté se v nadpisu oddílu čtvrtého za slovo „věcí“ doplňují slova „důležitých pro trestní řízení“.

37. V části první hlavě čtvrté oddílu čtvrtém se vkládá nový pododdíl 1, který včetně nadpisu zní:

„Pododdíl 1

Společné ustanovení

§ 77b

(1) Věcí důležitou pro trestní řízení je věc, která

- a) může sloužit pro důkazní účely,
- b) byla určena ke spáchání trestného činu nebo

byla k jeho spáchání užita (dále jen „nástroj trestné činnosti“),

- c) byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin nebo byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, včetně plodů a užitků (dále jen „výnos z trestné činnosti“), nebo
- d) je náhradní hodnotou za věc uvedenou v písmenech b) a c).

(2) Podléhá-li zajištění věc, která je součástí majetku ve svěrenském fondu nebo v podílovém fondu, zajistí se svěrenskému správci nebo obhospodařovateli podílového fondu. Není-li známo, komu věc důležitá pro trestní řízení patří, zajistí se bez uvedení osoby, jíž byla zajištěna; v opatření se uvede, kdy a kde a z jakého důvodu k zajištění věci došlo.

(3) Zajištění věci pro důkazní účely má přednost před jinými důvody zajištění věci. Důvod zajištění lze v průběhu trestního řízení změnit usnesením, proti kterému je přípustná stížnost. O změně důvodu zajištění není třeba rozhodovat v případě, kdy jsou splněny podmínky pro vyslovení propadnutí nebo zabrání věci, která je zajištěna k důkazním účelům.

(4) Neohrozí-li to dosažení účelu trestního řízení, nezajistí se věc bezcenná nebo věc, jejíž zajištění je z jiných důvodů neúčelné. Vždy se však zajistí věc, která má propadnout nebo být zabráná na základě rozhodnutí soudu, které dosud nenabylo právní moci.

(5) Nestanoví-li zákon jinak, lze práva třetích osob k zajištěné věci důležité pro trestní řízení uplatnit pouze v řízení ve věcech občanskoprávních.“.

38. V části první hlavě čtvrté oddílu čtvrtém se za pododdíl 1 vkládá označení nového pododdílu 2, které včetně nadpisu zní:

„Pododdíl 2

Zajištění věci pro důkazní účely“.

39. § 78 a 79 včetně nadpisů znějí:

„§ 78

Povinnost k předložení nebo vydání věci

(1) Kdo má u sebe věc, která může sloužit pro důkazní účely, je povinen ji na vyzvání předložit

soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu; je-li ji nutno pro účely náležitého zjištění skutečností důležitých pro trestní řízení zajistit, je povinen takovou věc na vyzvání těmto orgánům vydat. Při vyzvání je třeba ho upozornit na to, že nevyhoví-li výzvě, může mu být věc odňata, jakož i na jiné následky nevyhovění (§ 66). Vyzvat k předložení nebo vydání věci je oprávněn předseda senátu, v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán.

(2) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje na listinu nebo na jiný hmotný nosič obsahující obrazový, zvukový nebo datový záznam, jejichž obsah se týká okolnosti, o které platí zákaz výslechu, ledaže došlo k zproštění povinnosti zachovat věc v tajnosti nebo k zproštění povinnosti mlčenlivosti.

(3) Nikoho nelze nutit, aby předložil nebo vydal věc, jež v době, kdy je požádáno o její předložení nebo vydání, může sloužit jako důkaz proti němu nebo proti jeho osobě blízké; tím nejsou dotčena ustanovení o odnětí věci, domovní prohlídce, prohlídce jiných prostor a pozemků a osobní prohlídce.

(4) Je-li to potřebné pro účely zabránění zmaření propadnutí nebo zabránění věci, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 vydá příkaz, že osoba, jíž byla věc zajištěna, nesmí po dobu zajištění takovou věc převést na jinou osobu nebo ji zatížit. Právní jednání učiněné v rozporu s tímto zákazem je neplatné; soud k neplatnosti přihlídně i bez návrhu. O tom je třeba tuto osobu poučit.

(5) Osobě, která předložila nebo vydala věc, jež může sloužit pro důkazní účely, vydá orgán, který úkon provedl, ihned písemné potvrzení o převzetí věci nebo opis protokolu; věc v nich musí být dostatečně přesně popsána, tak, aby bylo možné určit její totožnost.

(6) Orgán činný v trestním řízení, kterému byla vydána věc, jež může sloužit pro důkazní účely, ji převezme do úschovy.

(7) Osoba, které byla věc zajištěna, má právo kdykoli žádat o vrácení takové věci. O takové žádosti musí orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji tato osoba, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

§ 79

Odnětí věci

(1) Nebyla-li věc, která může sloužit pro důkazní účely, na vyzvání předložena nebo vydána tím, kdo ji má u sebe, může mu být na příkaz předsedy senátu a v přípravném řízení na příkaz státního zástupce nebo policejního orgánu odňata. Policejní orgán potřebuje k vydání takového příkazu předchozí souhlas státního zástupce; bez předchozího souhlasu může být příkaz policejním orgánem vydán jen tehdy, jestliže nelze předchozího souhlasu dosáhnout a věc nesnese odkladu.

(2) Nevykoná-li orgán, který příkaz k odnětí věci vydal, odnětí věci sám, provede je na podkladě příkazu policejní orgán.

(3) K odnětí věci se podle možnosti přibere osoba, která není na věci zúčastněna.

(4) Na odňatou věc se obdobně použije § 78 odst. 4 až 7.“

40. V části první hlavy čtvrté oddílu čtvrtém se za § 79 vkládá označení nového pododdílu 3, které včetně nadpisu zní:

„Pododdíl 3

Zajištění nástrojů a výnosů z trestné činnosti a náhradní hodnoty“.

41. § 79a až 79g včetně nadpisů znějí:

„§ 79a

Zajištění nástrojů a výnosů z trestné činnosti

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že určitá věc je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové věci. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesnesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší. Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

(2) V rozhodnutí o zajištění nebo v připojených listinách je zapotřebí náležitě a nezaměnitelně vyme-

zit věci podléhající zajištění. Je-li zajišťováno právo, může být zajištěno i právo teprve v budoucnu vzniklé. V rozhodnutí o zajištění se tomu, komu byla věc zajištěna, zakáže, aby po oznámení rozhodnutí takovou věc převedl na jiného nebo ji zatížil, a je-li zajištěna hmotná věc, také, aby ji záměrně poškozoval nebo ničil. Je-li to zapotřebí pro účely zajištění nebo správy zajištěné věci, lze v rozhodnutí o zajištění věci nebo i v dodatečném rozhodnutí zakázat nebo omezit také výkon dalších práv souvisejících se zajištěnou věcí, a to včetně práv teprve v budoucnu vzniklých, jakož i vyzvat k vydání všech listin nebo jiných hmotných nosičů, jejichž předložení je nutné k uplatnění určitého práva k zajištěné věci, s upozorněním na následky nevyhovění takové výzvě ve stanovené lhůtě (§ 66 a 79). Na dodatečné rozhodnutí o zákazu nebo omezení výkonu dalších práv souvisejících se zajištěnou věcí se ustanovení o rozhodnutí o zajištění použijí přiměřeně.

(3) V rozhodnutí o zajištění se tomu, komu byla věc zajištěna, dále uloží, aby orgánu činnému v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, do 15 dnů od oznámení rozhodnutí sdělil, jaká práva třetích osob se váží k zajištěné věci, zda je jiným způsobem omezen výkon práva s ní nakládat, a bylo-li zajištěno majetkové právo, též kdo je osobou povinnou poskytnout odpovídající plnění, s upozorněním na následky nevyhovění takové výzvě ve stanovené lhůtě (§ 66).

(4) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, učiní všechny úkony nezbytné k výkonu takového rozhodnutí.

(5) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

§ 79b

Doručení rozhodnutí o zajištění a vyrozumění o něm

(1) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, bezodkladně doručí rozhodnutí o zajištění orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění, a poté, co orgán nebo osoba provedou zajištění, i osobě, již byla věc zajištěna. Současně orgány nebo osoby příslušné k provedení zajištění vyzve, aby, pokud zjistí, že se s věcí, která byla zajištěna, nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily. Orgán nebo osoba příslušná k pro-

vedení zajištění je povinna neprodleně po doručení rozhodnutí o zajištění provést zajištění věci a učinit vše potřebné k tomu, aby nedošlo k porušení zákazů a omezení uvedených v rozhodnutí o zajištění věci.

(2) Byla-li zajištěna pohledávka a nejde-li o pohledávku na účtu vůči bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného, orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, doručí rozhodnutí o zajištění také dlužníku vlastníka pohledávky a uloží mu, aby místo plnění vlastníku složil předmět plnění do jeho úschovy nebo na jiné určené místo. Složením předmětu plnění do úschovy nebo na určené místo dlužník svůj závazek v rozsahu poskytnutého plnění splní. Rozhodnutí o zajištění se dlužníku oznámí dříve než vlastníku zajištěné pohledávky.

(3) Považuje-li to orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, za potřebné pro dosažení účelu zajištění, vyrozumí o zajištění věci také jiné orgány a osoby než uvedené v odstavci 1, které mají na základě jiných právních předpisů uloženou evidenční, dohledovou nebo jinou povinnost ve vztahu k zajištěné věci nebo jejímu vlastníku anebo držiteli, a zároveň je vyzve k tomu, aby mu, pokud zjistí, že je se zajištěnými věcmi nakládáno tak, že hrozí zmaření účelu jejich zajištění, tuto skutečnost neprodleně oznámily; tyto orgány a osoby jsou povinny takové výzvě vyhovět. Dále o zajištění vyrozumí osoby a orgány, o nichž je mu známo, že mají k zajištěné věci předkupní, nájemní nebo jiné právo, nebo vedou řízení, v němž byl omezen výkon práv s takovou věcí nakládat. Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podílu v obchodní korporaci, o této skutečnosti vyrozumí po právní moci takového rozhodnutí také obchodní korporaci.

(4) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění nemovité věci, vyrozumí katastrální úřad o nabytí právní moci takového rozhodnutí.

§ 79c

Provedení zajištění movité věci

(1) Kdo má u sebe movitou věc, která může podléhat zajištění, je povinen takovou věc na vyzvání předsedy senátu a v přípravném řízení státního zastupce nebo policejního orgánu vydat; pokud ji nevydá, může mu být odňata. Na postup při vydání a odnětí movité věci se použijí obdobně § 78 a 79.

(2) Orgán činný v trestním řízení příslušný k vydání příkazu k odnětí věci může při posouzení všech rozhodných okolností ponechat movitou věc na místě, kde se nachází, pokud

- a) odnětí takové věci by vedlo k jejímu znehodnocení nebo k znehodnocení věci, s níž je funkčně spojena,
- b) odnětí takové věci by bylo spojeno s nepřiměřenými technickými obtížemi,
- c) jde o věc vyžadující zvláštní péči nebo je péče o ni spojena s nepřiměřenými náklady, nebo
- d) jde o věc nepatrné hodnoty.

(3) Pokud je movitá věc ponechána na místě, kde se nachází, tato skutečnost se spolu s důvodem takového postupu uvede do protokolu a movitá věc se náležitě vymezí tak, aby nebyla zaměnitelná s jinými. Orgán příslušný k vydání příkazu k odnětí věci zároveň vydá příkaz k zdržení se nakládání s věcí, v němž movitou věc náležitě a nezaměnitelně vymezí a zakáže, aby s ní bylo jakkoli právně jednáno nebo fakticky nakládáno způsobem, který by vedl k zmaření účelu jejího zajištění, zejména aby byla převedena na jiného, zatížena, poškozena nebo zničena. Zákaz působí vůči všem a je účinný okamžikem vyvěšení příkazu na místě, kde se movitá věc nachází; v tomto smyslu musí příkaz obsahovat poučení, včetně upozornění na následky spojené s porušením zákazu. Právní jednání učiněné v rozporu se zákazem uvedeným v příkazu je neplatné, přičemž soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Movitá věc ponechaná na místě se označí tak, aby bylo zřejmé, že se na ni vztahuje příkaz k zdržení se nakládání s věcí.

(4) Ponechání movité věci na místě, kde se nachází, nebrání tomu, aby orgán činný v trestním řízení příslušný k rozhodování o takové věci následně kdykoli vyzval k vydání takové věci nebo vydal příkaz k jejímu odnětí, má-li za to, že je to potřebné z hlediska účelu zajištění. Orgán činný v trestním řízení příslušný k rozhodování o vydané nebo odňaté movité věci může kdykoli rozhodnout, že ji ponechá z důvodů uvedených v odstavci 2 u osoby, které byla zajištěna; při tom postupuje přiměřeně podle odstavce 3. Proti takovému rozhodnutí není stížnost přípustná.

(5) Rozhodnutí o zajištění podle § 79a ohledně movité věci, která byla vydána nebo odňata podle odstavce 1 anebo která byla ponechána na místě po-

dle odstavce 2, musí být vydáno do 96 hodin od takového úkonu.

(6) Odstavce 1 až 5 se přiměřeně použijí i na zjištěné stroje nebo jiná upevněná zařízení, která jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelná.

§ 79d

Ohledání nemovité věci

(1) Na základě příkazu k ohledání nemovité věci vydaného předsedou senátu a v přípravném řízení soudcem na návrh státního zástupce může soud nebo státní zástupce anebo na základě jejich pokynu policejní orgán provést ohledání nemovité věci a jejího příslušenství za účelem zjištění stavu nemovité věci a posouzení účelnosti jejího zajištění. Orgán činný v trestním řízení provádějící ohledání nemovité věci uvědomí o době a místě ohledání vlastníka nemovité věci nebo osobu, která s ním žije ve společné domácnosti, a dále osobu, o níž je známo, že má k nemovité věci práva. Tyto osoby jsou povinny prohlídku nemovité věci a jejího příslušenství umožnit.

(2) Orgán provádějící ohledání k němu může přibrat osoby, jejichž účast při ohledání je potřebná, zejména pro účely ocenění nemovité věci.

(3) Je-li při ohledání nemovité věci zjištěna movitá věc anebo stroj nebo jiné upevněné zařízení, které jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelné, u nichž jsou dány důvody pro jejich zajištění podle § 79a, lze postupovat obdobně podle § 79c odst. 2 až 5 i bez vydání příkazu k domovní prohlídce nebo prohlídce jiných prostor a pozemků.

§ 79e

Účinky zajištění

(1) Právní jednání učiněné osobou, vůči níž směřují zákazy uvedené v rozhodnutí o zajištění, v rozporu se zákazy v něm uvedenými, je neplatné; o tom je třeba tuto osobu poučit. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu.

(2) S věcí, na kterou se vztahuje rozhodnutí o zajištění, lze v rámci výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení nakládat jen po předchozím souhlasu předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn nebo je-li s touto věcí v exekučním nebo insolvenčním řízení anebo ve ve-

řejné dražbě nakládáno k uspokojení pohledávky státu. Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení, se přednostně použije věc nedotčená rozhodnutím o zajištění.

(3) Je-li k převodu nebo ke zřízení práva k zajištěné věci nutný zápis do evidence vedené podle jiných právních předpisů, orgán nebo osoba, které vedou takovou evidenci, mohou po doručení rozhodnutí o zajištění provést zápis k takové věci na základě právního jednání osoby, již byla věc zajištěna, jen s předchozím souhlasem předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce.

(4) Byl-li podle katastrálního zákona podán návrh na zápis práv k nemovité věci do katastru nemovitostí na základě právního jednání osoby, již byla nemovitá věc zajištěna, před vydáním usnesení o jejím zajištění, a do doby vydání usnesení o jejím zajištění o něm nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, ztrácí podaný návrh své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o jejím zajištění.

(5) Je-li zajištěna pohledávka na účtu, zajištění se vztahuje na peněžní prostředky, které se nacházejí na účtu v okamžiku, v němž je bance nebo jinému subjektu, který vede účet pro jiného, doručeno rozhodnutí o jejich zajištění, až do výše částky uvedené v tomto rozhodnutí a jejího příslušenství. Převyšuje-li částka uvedená v rozhodnutí o zajištění zůstatek peněžních prostředků na účtu, vztahuje se zajištění i na peněžní prostředky, které na účet dodatečně dojdou, a to do výše částky uvedené v rozhodnutí, včetně jejího příslušenství. Nestanoví-li tento zákon jinak, od okamžiku doručení usnesení o zajištění pohledávky na účtu bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného je zakázáno jakkoli disponovat s peněžními prostředky, které se na účtu nacházejí, až do výše zajištění.

§ 79f

Zrušení nebo omezení zajištění

(1) Zajištění věci se zruší nebo omezí, není-li jej již třeba nebo jej není třeba ve stanoveném rozsahu. Bylo-li zrušeno zajištění věci, jež byla ponechána na místě, kde se nachází, odvolá se též příkaz k zdržení se nakládání s věcí.

(2) Osoba, již byla věc zajištěna, má právo kdy-

koliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti je třeba neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji tato osoba, neuvede-li nové důvody, opakovat až po uplynutí 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

(3) O zrušení nebo omezení zajištění rozhoduje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo s jeho předchozím souhlasem policejní orgán.

(4) Proti rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

(5) Pravomocné rozhodnutí o zrušení a omezení zajištění se doručí orgánům a osobám, kterým bylo doručeno rozhodnutí o zajištění. Orgány a osoby, které byly o rozhodnutí o zajištění vyrozuměny, je třeba vyrozumět i o rozhodnutí uvedeném ve větě první; o omezení zajištění se vyrozumí jen ty z nich, kterých se omezení týká.

§ 79g

Zajištění náhradní hodnoty

(1) Nelze-li zajistit věc, která je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, může být místo ní zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá, byť jen zčásti, její hodnotě; přitom se postupuje obdobně podle příslušných ustanovení upravujících zajištění věci, která je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti (§ 79a až 79f). Náhradní hodnotu lze zajistit osobě, která měla povinnost strpět zajištění původní věci.

(2) Z důležitých důvodů může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce povolit na návrh osoby, které byla náhradní hodnota zajištěna, provedení úkonu, který se týká zajištěné náhradní hodnoty. Proti takovému rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.“

42. V části první hlavy čtvrté oddílu čtvrtém se za § 79g vkládá označení nového pododdílu 4, které včetně nadpisu zní:

„Pododdíl 4

Vrácení, vydání a další nakládání s věcmi důležitými pro trestní řízení“.

43. Nadpis nad označením § 80 se zrušuje.

44. V § 80 odst. 1 větě první se slova „podle

§ 78 vydána nebo podle § 79“ nahrazují slovy „vydána nebo“.

45. V § 80 odst. 1 se na konci textu věty čtvrté doplňují slova „; věc bezcenná se zničí“.

46. V § 80 odst. 1 a 2 se věta poslední zrušuje.

47. V § 80 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Věc na základě rozhodnutí o prodeji podle odstavců 1 a 2 prodá ten, kdo ji má ve správě, nebo ten, kdo je pověřen jejím prodejem, postupem podle zvláštního právního předpisu.“.

48. V § 81 odst. 1 větě první se slova „obviněným vydána nebo mu odňata věc, kterou získal nebo pravděpodobně získal trestným činem“ nahrazují slovy „vydána nebo odňata věc, která byla získána nebo byla pravděpodobně získána trestným činem“.

49. V § 81 odst. 2 větě první se slovo „obviněný“ nahrazuje slovy „ten, komu byla věc zajištěna“.

50. V § 81 odst. 2 větě druhé se slova „pro nebezpečí zkázy“ zrušují a slovo „obviněnému“ se nahrazuje slovy „tomu, komu byla zajištěna“.

51. V § 81 odst. 2 větě třetí se slova „kterou obviněný získal“ nahrazují slovy „která byla získána“ a slova „nepožádal-li obviněný“ se nahrazují slovy „nepožádal-li ten, komu byla zajištěna“.

52. V § 81 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Podle odstavců 1 až 4 se postupuje přiměřeně také tehdy, byla-li zajištěna věc neznámé osobě nebo jestliže osoba, které byla věc zajištěna, zemřela, byla prohlášena za mrtvou nebo za nezvěstnou nebo zanikla, není známa osoba, jíž by věc mohla být vydána, a takové věci již není k dalšímu řízení třeba.“.

53. V § 81a se slova „peněžních prostředků na účtu, zaknihovaných cenných papírů, nemovitosti a jiných nehmotných věcí, které byly zajištěny podle § 79a až 79e“ nahrazují slovy „nemovitých věcí a nehmotných věcí, které byly zajištěny podle § 79a“ a slova „podle § 79f“ se nahrazují slovy „podle § 79g“.

54. V § 85 odst. 3 se slova „v § 79 odst. 5“ nahrazují slovy „v § 78 odst. 5“.

55. V § 130 odst. 2 se slova „zákonného zástupce“ nahrazují slovem „opatrovníka“.

56. V § 130 odst. 3 se za slova „zákonného zá-

stupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“ a za slova „zákonnému zástupci“ se vkládají slova „nebo opatrovníku“.

57. V § 137 odst. 2 větě druhé se slova „zbavenou způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena“ nahrazují slovy „,která není plně svéprávná nebo jejíž svéprávnost je omezena a“.

58. V § 137 odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „nebo opatrovníku“.

59. V § 137 odst. 3 větě první se slova „který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena“ nahrazují slovy „jehož svéprávnost je omezena“ a slova „zákonnému zástupci“ se nahrazují slovem „opatrovníku“.

60. V § 137 odst. 3 větě druhé se slova „způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovem „svéprávnost“.

61. V § 143 odst. 1, § 248 odst. 2 a v § 265e odst. 2 se slova „zákonnému zástupci“ nahrazují slovem „opatrovníku“.

62. V § 144 odst. 3, § 250 odst. 3 a v § 280 odst. 4 se slova „zákonným zástupcem“ nahrazují slovem „opatrovníkem“.

63. V § 146a odst. 1 písmeno c) zní:

„c) zajistil věc, o níž nasvědčují zjištěné skutečnosti tomu, že je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, rozhodl o omezení takového zajištění nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění,“.

64. V § 146a odst. 1 se písmena d) až f) zrušují.

Dosavadní písmena g) až l) se označují jako písmena d) až i).

65. V § 146a odst. 1 písm. d) se text „(§ 79f)“ zrušuje.

66. V § 146a odst. 1 písm. e) se text „(§ 79g)“ zrušuje.

67. V § 146a odst. 1 písm. f) se text „(§ 47 a § 48 odst. 2 až 4)“ zrušuje.

68. V § 146a odst. 1 písm. g) se text „(§ 344a, 344b, 347 a 349)“ zrušuje.

69. V § 146a odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) zajistil majetek pro účely výkonu zabránění části majetku, rozhodl o omezení takového zajištění, nepovolil provedení úkonu týkajícího se zajištěného majetku, anebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění.“.

Dosavadní písmena h) a i) se označují jako písmena i) a j).

70. V § 146a odst. 2 se slova „podle § 66 odst. 1, § 79a odst. 1, § 79b, § 79c odst. 2, 3 a 5, § 79d odst. 1 a 7, § 79e odst. 1, 2 a 8, § 79f odst. 1 nebo § 79g“ nahrazují slovy „, kterým rozhodl o uložení pořádkové pokuty, změnil důvod zajištění věci, zajistil věc, o níž nasvědčují zjištěné skutečnosti tomu, že je nástrojem nebo výnosem z trestné činnosti, rozhodl o omezení takového zajištění nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění, zajistil náhradní hodnotu, rozhodl o omezení zajištění náhradní hodnoty nebo nevyhověl žádosti o zrušení nebo omezení takového zajištění“.

71. V § 158 odst. 5 a v § 233 odst. 1 se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

72. V § 163a odst. 1 písm. b) se slova „byl zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo pro kterou byla jeho způsobilost k právním úkonům“ nahrazují slovy „byla jeho svéprávnost“.

73. V § 173 odst. 2 se za větu první vkládá věta „Zajištění věcí důležitých pro trestní řízení trvá i během přerušování trestního stíhání.“.

74. V § 178 odst. 1 se slova „ochranné léčení nebo zabezpečovací detenci nebo ochrannou výchovu anebo zabránění věci“ nahrazují slovy „některé z ochranných opatření“.

75. V § 196 odst. 1 větě první se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“ a slova „zákonnému zástupci“ se nahrazují slovem „opatrovníku“.

76. V § 196 odst. 1 větě třetí a v § 230 odst. 3 se za slovo „věci“ vkládají slova „nebo části majetku“.

77. Nadpis nad označením § 239 zní:

„Ochranné opatření“.

78. V § 239 odst. 1 se slova „léčení, o zabezpe-

čovací detenci nebo o zabránění věci“ nahrazují slovem „opatření“.

79. V § 239 odst. 2 se slova „léčení, o zabezpečovací detenci a o zabránění věci“ nahrazují slovem „opatření“.

80. V § 239a se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Obdobně podle odstavců 1 až 3 se postupuje i v řízení o zabránění části majetku.“.

81. V § 246 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo zabránění části majetku“.

82. V § 247 odst. 2 větě třetí a v § 265d odst. 2 větě páté se slova „zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena“ nahrazují slovy „omezen ve svéprávnosti“ a slova „zákonný zástupce“ se nahrazují slovem „opatrovník“.

83. V § 257 odst. 2 se slovo „i)“ nahrazuje slovem „k)“.

84. V § 278 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Obnova řízení, které skončilo pravomocným usnesením soudu o zastavení trestního stíhání pro nepřipustnost z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. f) nebo g), se povolí, změní-li se zdravotní stav obžalovaného tak, že odpadnou důvody bránící jeho stíhání.“.

85. V § 278 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Obnova řízení, které skončilo pravomocným usnesením státního zástupce o zastavení trestního stíhání pro nepřipustnost z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. f) nebo g), se povolí, změní-li se zdravotní stav obviněného tak, že odpadnou důvody bránící jeho stíhání.“.

86. V § 308 odst. 3 se slovo „f)“ nahrazuje slovem „h)“.

87. V § 314e odst. 6 písm. a) se slova „která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je“ nahrazují slovy „jejíž svéprávnost je“.

88. V části třetí hlavě dvacáté první nadpis oddílu sedmého zní:

„Výkon ochranného opatření“.

89. Za § 358 se vkládají nové § 358a a 358b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 358a

Výkon zabrání části majetku

Na výkon zabrání části majetku se přiměřeně použijí § 345 a 346.

§ 358b

Zajištění výkonu zabrání části majetku

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je třeba vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům obviněného očekávat uložení zabrání části majetku, může soud a v přípravném řízení státní zástupce zajistit věci obviněného nebo jiné osoby, nasvědčující-li zjištěné skutečnosti tomu, že jsou splněny podmínky pro jejich zabrání podle § 102a trestního zákoníku.

(2) K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(3) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

(4) Na rozhodování o zajištění výkonu zabrání části majetku a postup při zajištění se jinak použijí § 47 odst. 4 až 6 a § 47 odst. 8 obdobně. Na rozhodování o zrušení nebo omezení zajištění a na povolení provedení úkonu se zajištěným majetkem se obdobně použije § 344b.“

ČÁST TŘETÍ**Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích****Čl. IV**

V § 16 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, se slova „trest propadnutí majetku²⁹⁾ věci a prostředky, u nichž mohou vzniknout pochybnosti, zda je jich nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený povinen pečovat³⁰⁾ a jsou-li předpoklady, že by mohla být podána žádost o jejich vynětí³¹⁾ příslušná organizační složka (§ 11) provádějící trest propadnutí majetku naloží s těmito věcmi a prostředky až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy rozsudek nabyt právní moci“ nahrazují slovy „trest propadnutí majetku nebo ochranné opa-

tření zabrání části majetku²⁹⁾, věci a prostředky, u nichž mohou vzniknout pochybnosti, zda je jich nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo jiné osoby, jejíž část majetku byla zabráná, nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený nebo tato osoba povinna pečovat²⁹⁾, a jsou-li předpoklady, že by mohla být podána žádost o jejich vynětí³⁰⁾, příslušná organizační složka (§ 11) provádějící trest propadnutí majetku nebo ochranné opatření zabrání části majetku naloží s těmito věcmi a prostředky až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci“.

Poznámky pod čarou č. 29 a 30 znějí:

„²⁹⁾ § 66 a 102a trestního zákoníku.

³⁰⁾ § 346 odst. 1 a § 358a trestního řádu.“

Poznámka pod čarou č. 31 se zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ**Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže****Čl. V**

Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 301/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb. a zákona č. 250/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 2 větě první, v § 20 odst. 2 větě první a v § 20 odst. 3 se za slovo „zástupci“ vkládá slovo „ , opatrovníku“.

2. V § 11 odst. 2 větě druhé a v § 20 odst. 2 větě druhé se za slovo „zástupce“ vkládá slovo „ , opatrovník“.

3. V § 20 odst. 1 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

4. V § 21 odst. 1 se za slovo „věci⁹⁾“ vkládají slova „ , zabrání části majetku³⁷⁾“.

Poznámka pod čarou č. 37 zní:

„³⁷⁾ § 102a trestního zákoníku.“.

5. V § 21 odst. 2 se slova „a zabrání věci“ nahrazují slovy „, zabrání věci a zabrání části majetku“.

6. V nadpisu § 43 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.

7. V § 43 odst. 1 se za slova „Zákonný zástupce“ a za slova „zákonný zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.

8. V § 43 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Zákonný zástupce nebo opatrovník mladistvého má také právo klást vyslychaným osobám otázky, nahlížet do spisů, s výjimkou protokolu o hlasování a osobních údajů svědka podle § 55 odst. 2 trestního řádu, činit si z nich výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie spisů a jejich částí.“.

9. V § 43 odstavec 2 zní:

„(2) V případě, že je nebezpečí z prodlení a zákonný zástupce nebo opatrovník mladistvého nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 nebo nebyl-li opatrovník ustanoven, ačkoli jsou dány důvody pro jeho ustanovení, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ustanoví k výkonu těchto práv mladistvému opatrovníka. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy mladistvého. Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevylučuje-li to povaha věci, též mladistvému. Proti usnesení o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.“.

10. V § 44 odst. 2 větě první se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovník“.

11. V § 44 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Obhájce mladistvého, který není plně svéprávný, může vykonávat práva uvedená v § 41 odst. 2 a 3 trestního řádu i proti vůli mladistvého.“.

12. V § 46 odst. 2 a v § 60 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

13. V § 54 odst. 1 větě první se za slova „obhájce, zákonní zástupci“ vkládá slovo „, opatrovník“ a za slova „zmocněnec, zákonní zástupci“ se vkládají slova „a opatrovníci“.

14. V § 64 se na začátek odstavce 2 vkládá věta „Předseda senátu dá opis obžaloby doručit také zákonnému zástupci nebo opatrovníku mladistvého.“.

15. V § 64 odst. 2 větě druhé se za slovo „též“ vkládají slova „zákonného zástupce nebo opatrovníka mladistvého a“.

16. V § 67 odst. 1 se za slovo „též“ vkládají slova „zákonnému zástupci nebo opatrovníku mladistvého,“.

17. V § 67 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Oznamuje-li se mladistvému, který není plně svéprávný, usnesení, proti němuž má právo podat stížnost, je třeba je oznámit jak jemu, tak i jeho obhájci a jeho zákonnému zástupci nebo opatrovníku.“.

18. V § 72 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Odvolání a dovolání ve prospěch mladistvého, který není plně svéprávný, může podat, a to i proti jeho vůli, též jeho zákonný zástupce nebo opatrovník a jeho obhájce.“.

19. Za § 72 se vkládá nový § 72a, který včetně nadpisu zní:

„§ 72a

Lhůta pro podání opravného prostředku a jeho zpětvzetí

(1) Lhůta pro podání opravného prostředku proti rozhodnutí, které se doručuje nebo oznamuje jak mladistvému, tak i jeho obhájci nebo zákonnému zástupci nebo opatrovníku, běží od toho doručení nebo oznámení, které bylo provedeno nejpozději.

(2) Stížnost proti usnesení nebo odvolání proti rozsudku podané ve prospěch mladistvého jinou oprávněnou osobou nebo za mladistvého obhájcem nebo zákonným zástupcem anebo opatrovníkem mohou být vzaty zpět jen s výslovným souhlasem mladistvého. Státní zástupce však může vzít takový opravný prostředek zpět i bez souhlasu mladistvého; v tomto případě běží mladistvému nová lhůta k podání opravného prostředku od vyrozumění, že opravný prostředek byl vzat zpět.

(3) Návrh na povolení obnovy řízení podaný ve prospěch mladistvého jinou oprávněnou osobou nebo za mladistvého obhájcem nebo zákonným zástupcem anebo opatrovníkem může být vzat zpět jen s výslovným souhlasem mladistvého; to neplatí, po-

kud takový návrh podal státní zástupce nebo byl-li takový návrh podán oprávněnou osobou po smrti mladistvého.“.

20. V § 88a odst. 3 písm. c) se za slovo „věci“ vkládají slova „nebo ochranné opatření zabrání části majetku“.

21. V § 91 odst. 1 se za slova „zákonní zástupci“ vkládají slova „nebo opatrovník“.

22. V § 95a odst. 1 větě třetí se slova „rodičů nebo jiného zákonného zástupce“ nahrazují slovy „zákonného zástupce nebo opatrovníka“.

23. V § 95a odst. 3 a § 95a odst. 4 větě druhé se za slova „zákonného zástupce“ vkládají slova „nebo opatrovníka“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení

Čl. VI

Zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb. a zákona č. 86/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za slovo „trestu“ vkládají slova „,výkonu ochranného opatření zabrání části majetku“.

2. V § 1 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „,nejde-li o věc, o jejímž prodeji bylo rozhodnuto podle § 80 trestního řádu“.

3. V § 1 odst. 5 větě první se za slovo „věci“ vkládají slova „,návrhu na zabrání části majetku“.

4. V § 2 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Rozhodnutí o zajištění doručí orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění, a poté, co orgán nebo osoba provedou zajištění, i osobě, již byla věc zajištěna. Současně soud orgán nebo osobu příslušnou k provedení zajištění vyzve, aby, pokud zjistí, že se s majetkem, který byl zajištěn, nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily.“.

5. V § 2 odst. 2 větě druhé se za slovo „právo“

vkládají slova „a nejde-li o pohledávku na účtu vůči bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného“.

6. V § 2 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Považuje-li to soud, který rozhodl o zajištění, za potřebné pro dosažení účelu zajištění, vyrozumí o zajištění také jiné orgány a osoby, které mají na základě zvláštních právních předpisů uloženou evidenci, dohledovou nebo jinou povinnost ve vztahu k zajištěnému majetku nebo jeho vlastníku anebo držiteli, a zároveň je vyzve k tomu, aby mu, pokud zjistí, že je se zajištěným majetkem nakládáno tak, že hrozí zmaření účelu jeho zajištění, tuto skutečnost neprodleně oznámily; tyto orgány a osoby jsou povinny takové výzvě vyhovět.“.

7. V § 2 odst. 3 se za větu první vkládá věta „Soud, který rozhodl o zajištění podílu v obchodní korporaci, o této skutečnosti vyrozumí po právní moci takového rozhodnutí také obchodní korporaci.“.

8. V § 2 odst. 3 větě třetí se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“ a slova „s nemovitostí“ se nahrazují slovy „s nemovitou věcí“.

9. V § 2 odst. 4 se za slova „takový zápis“ vkládají slova „na základě právního jednání osoby, již byl majetek zajištěn,“ a slova „; v případě zápisu práva k zajištěné nemovitosti do katastru nemovitostí podle katastrálního zákona se tento souhlas vyžaduje pouze v případě, že je zápis prováděn na základě právního jednání, kterým obviněný nakládá s nemovitostí“ se zrušují.

10. § 5 a 6 včetně nadpisů znějí:

„§ 5

Zjišťování movitých věcí

(1) Soud je oprávněn ke zjištění movitých věcí pro účely výkonu rozhodnutí o zajištění nařídít osobní prohlídku obviněného a prohlídku bytu nebo jiných prostor sloužících k bydlení nebo prostor k nim náležejících (dále jen „obydlí“) a jiných prostor a pozemků, kde lze předpokládat, že má obviněný svůj majetek; tyto prohlídky vykoná orgán, který je nařídil, nebo policejní orgán.

(2) K prohlídce může orgán, který prohlídku provádí, přibrat též osoby, jejichž účast při prohlídce je potřebná zejména pro účely náležité identifikace, ocenění a zabezpečení zjištěných movitých věcí.

(3) Ten, kdo provádí prohlídku, sepíše movité věci, jichž se zajištění týká, a nejsou-li movité věci zjištěné při prohlídce uvedeny v rozhodnutí o zajištění majetku, sepíše ty z nich, které nejsou podle tohoto zákona ze zajištění vyloučeny. Sepsané movité věci je třeba náležitě vymezit tak, aby nebyly zaměnitelné s jinými.

(4) Pokud není v odstavcích 1 až 3 uvedeno jinak, použijí se na nařízení a výkon prohlídek přiměřeně ustanovení trestního řádu o osobní prohlídce, domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemků.

(5) Pokud má obviněný právo na vydání nebo dodání movitých věcí, odevzdají se tyto věci soudu nebo na jeho pokyn tomu, kdo je pověřen správou zajištěného majetku.

(6) Každý, kdo má u sebe movité věci z majetku obviněného, je poté, co se o rozhodnutí o zajištění majetku dověděl, povinen bezodkladně o tom uvědomit soud nebo toho, kdo byl pověřen správou zajištěného majetku.

§ 6

Nakládání se zjištěnými movitými věcmi

(1) Je-li to zapotřebí pro účely zajištění, věci sepsané podle § 5 se tomu, kdo je má u sebe, odejmou, pokud je na výzvu nevydá; přitom se postupuje obdobně podle § 78 a 79 trestního řádu. Orgán provádějící prohlídku může při posouzení všech rozhodných okolností ponechat movitou věc na místě, kde se nachází, pokud

- a) by odnětí takové věci vedlo k jejímu znehodnocení nebo k znehodnocení věci, s níž je funkčně spojena,
- b) by odnětí takové věci bylo spojeno s nepřiměřenými technickými obtížemi,
- c) jde o věc vyžadující zvláštní péči nebo je péče o ni spojena s nepřiměřenými náklady, nebo
- d) jde o věc nepatrné hodnoty.

(2) Pokud je movitá věc ponechána na místě, kde se nachází, tato skutečnost se spolu s důvodem takového postupu uvede do soupisu a věc se náležitě vymezí tak, aby nebyla zaměnitelná s jinými. Orgán provádějící prohlídku zároveň vydá příkaz k zdržení se nakládání s věcí, v němž věc náležitě a nezaměnitelně vymezí, a zakáže, aby s ní bylo jakkoli právně jednáno nebo fakticky nakládáno způsobem, který

by vedl k zmaření účelu jejího zajištění, zejména aby byla převedena na jiného, zatížena, poškozena nebo zničena. Zákaz působí vůči všem a je účinný okamžikem vyvěšení příkazu na místě, kde se věc nachází; v tomto smyslu musí příkaz obsahovat poučení, včetně upozornění na následky spojené s porušením zákazu. Právní jednání učiněné v rozporu se zákazem uvedeným v příkazu je neplatné, přičemž soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Movitá věc ponechaná na místě se označí tak, aby bylo zřejmé, že se na ni vztahuje příkaz k zdržení se nakládání s věcí.

(3) Ponechání movité věci na místě, kde se nachází, nebrání tomu, aby orgán činný v trestním řízení příslušný k rozhodování o takové věci podle trestního řádu následně kdykoli vyzval k vydání takové věci nebo vydal příkaz k jejímu odnětí, má-li za to, že je to potřebné z hlediska účelu zajištění.

(4) Orgán činný v trestním řízení příslušný k rozhodování o věci vydané nebo odňaté podle trestního řádu může kdykoli rozhodnout, že ji ponechá z důvodů uvedených v odstavci 1 u osoby, již byla zajištěna; při tom postupuje přiměřeně podle odstavce 2. Proti takovému rozhodnutí není stížnost přípustná.

(5) Odstavce 1 až 3 se přiměřeně použijí i na zjištěné stroje nebo jiná upevněná zařízení, která jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelná.“

11. V nadpisu § 7 se slova „zaknihovaných cenných papírů,“ zrušují a slova „a jiných“ se nahrazují slovy „v hotovosti a“.

12. V § 7 odst. 1 větě první se za slova „Zaknihované cenné papíry“ vkládají slova „a investiční nástroje“.

13. V § 7 odst. 1 větě první a větě druhé a v § 7 odst. 5 se za slova „zaknihované cenné papíry“ vkládají slova „a investiční nástroje“.

14. V § 7 odst. 1 větě druhé se za slova „zaknihovaných cenných papírů“ vkládají slova „a investičních nástrojů“.

15. V § 7 odst. 1 se na konci textu věty druhé doplňují slova „a investičními nástroji“.

16. V nadpisu § 8 se slovo „nemovitostí“ nahrazuje slovy „nemovitých věcí“.

17. V § 8 odst. 1 větě první se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci“.

18. V § 8 odst. 1 větě druhé se slovo „nemovitost“ nahrazuje slovy „nemovitou věc“.

19. V § 8 odstavce 2 zní:

„(2) Na základě příkazu k ohledání nemovité věci vydaného soudem a v přípravném řízení soudcem na návrh státního zástupce může soud nebo státní zástupce anebo na základě jejich pokynu policejní orgán provést ohledání nemovité věci a jejího příslušenství za účelem zjištění stavu nemovité věci a posouzení účelnosti jejího zajištění. Orgán činný v trestním řízení provádějící ohledání nemovité věci uvědomí o době a místě ohledání vlastníka nemovité věci nebo osobu, která s ním žije ve společné domácnosti, a dále osobu, o níž je známo, že má k nemovité věci práva. Tyto osoby jsou povinny prohlídku nemovité věci a jejího příslušenství umožnit. Orgán provádějící ohledání k němu může přibrat osoby, jejichž účast při ohledání je potřebná, zejména pro účely ocenění nemovité věci. Je-li při ohledání nemovité věci zjištěna movitá věc anebo stroj nebo jiné upevněné zařízení, které jsou součástí nemovité věci a jsou oddělitelné, u nichž jsou dány důvody pro jejich zajištění, lze je zajistit ponecháním na místě i bez vydání příkazu k prohlídce obydlí nebo prohlídce jiných prostor a pozemků; přitom se postupuje obdobně podle § 6 odst. 1 až 3.“

20. V § 8 odst. 3 se věta první zrušuje.

21. V § 8 odst. 3 se slova „tohoto usnesení“ nahrazují slovy „usnesení o zajištění nemovité věci“.

22. V § 10 odst. 1 písm. b) se slova „nebo majiteli“ zrušují.

23. V § 10 odst. 3 se slova „nebo majitel“ zrušují.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

Čl. VII

Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona

č. 135/2016 Sb., zákona č. 183/2016 Sb. a zákona č. 455/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 15 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo zabrání části majetku“.

2. V § 15 odst. 3 větě druhé se za slova „peněžitý trest“ vkládají slova „nebo zabrání části majetku“ a za slova „vedle propadnutí“ se vkládají slova „téže části“.

3. V části třetí se v nadpisu hlavy IV slovo „OCHRANNÉ“ nahrazuje slovem „OCHRAN-NÁ“.

4. Za § 26 se vkládá nový § 26a, který včetně nadpisu zní:

„§ 26a

Zabrání části majetku

Soud může uložit právnické osobě ochranné opatření zabrání části majetku za podmínek stanovených trestním zákoníkem.“

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

Čl. VIII

Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění zákona č. 77/2015 Sb. a zákona č. 86/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 4 písm. f) se za slova „zákonného zástupce“, vkládá slovo „opatrovníka“.

2. V § 14 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) je-li omezena ve svéprávnosti,“.

3. V § 47 odst. 2 písm. b) se za slovo „majetku“ vkládají slova „, výkonu peněžitého trestu nebo výkonu zabrání části majetku“ a za slova „oddílu páteho“ se vkládají slova „a sedmého“.

4. V § 226 odst. 1 písm. a) se slova „nebo je výnosem z trestného činu“ nahrazují slovy „(dále jen „nástroj trestné činnosti“) nebo byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin, nebo byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, včetně plodů a užitků (dále jen „výnos z trestné činnosti“)“.

5. V § 278 odst. 1 písm. a) se slova „jež byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, anebo byla, byť jen zčásti, nabyta za věc, která byla získána trestným činem nebo za odměnu za něj, anebo je náhradní hodnotou za věc, kterou soud může prohlásit za propadlou nebo zabranou“ nahrazují slovy „která je výnosem z trestné činnosti nebo náhradní hodnotou za výnos z trestné činnosti“.

6. V § 278 odst. 1 písm. b) se slova „byla určena nebo užita ke spáchání trestného činu“ nahrazují slovy „je nástrojem trestné činnosti“.

7. V § 278 odstavce 2 včetně poznámky pod čarou č. 25 zní:

„(2) Podle tohoto dílu se postupuje také při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo zabránění části majetku²⁵⁾).

²⁵⁾ Článek 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii.“.

8. V § 292 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo bylo uloženo zabránění části majetku“.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni jeho vyhlášení.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.